

Күнделігі – кейпінің көрінісі

- 28.09.2017

ҚР Мемлекеттік сыйлығының лауреаты, жазушы, публицист, этнограф-ғалым Ақселеу СЕЙДІМБЕКТИҢ күнделігінен үзіндіні назарларыңызға ұсындық. Бұл жазбалар публицист-ғалымның «Орталық Қазақстан» газетінде жауапты хатшы болып еңбек етіп жүрген уақытына тиесілі.

Бүгін Ебней Бөкетовті Алматыға шығарып салдым.

Алдымен үйінде болдық. Мен келсем, жазушы Қалмұқан Исабаев сол үйде отыр екен. Кешікпей-ақ Зүбәйра жеңгеміз дайындаған дәм келді. Сүр араластырып асқан семіз қой еті екен. Тамақ әзіл-қалжыңмен әңгіме қозғала отырып ішілді. Әңгіме арасында Қаныш Сәтбаев сөз болды. Мен Тәттімбеттен – Мұсатай, Қысатай, Исатай деген үш ұлдың туғанын, Мұсатайдан Шайқының туатынын, сол Шайқы – Қаныш Сәтбаевтың туған нағашысы екенін айттым. Ебней бұрын естімегенін, енді мұның сәтімен айтылғанын, Қанаңның бойындағы өнерге құмарлықтың себебін осы нағашы жұртымен ұштастыруға болатынын сөз етті. Тіптен, Тәттімбет сол кездегі орыс оқығандарына геолог ретінде танылуына да Қанаңмен байланыстыратын көп қисындардың барын әңгіме еттік.

Әңгіменің келесі бір қартында Қалмұқан келер жылы елу жасқа толатынын айтты. Сөйтсек, Ебней де келер жылы елу жасқа толады екен. Қалмұқанмен құрдас болып шықты.

– Япыр-ау, сен де елуге келіп қалдың ба?! – деді Қалмұқан. Сонда Ебней:

– Кіп-кішкентай Қалмұқан елуге келгенде, үп-үлкен менің елуге келмегенім ұят емес пе? – деп кеңк-кеңк күліп алды.

Ебней балаларын ерекше еркелетіп, бетінен қақпай ұстайды екен. Біз үйден шығарда Зүбәйра жеңгемізге:

– Байқа, Букетовтер жүдеп қалмасын, – деді.